

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Balogh József dr.*
Cím: *A középosztály válsága*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bp.
(Hely)

1920 X
(Idő) / 15

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

339.83

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A középosztály válsága.

— Ankét a köztisztviselőkről. —

Neubauer Gyula dr. felszólalása nyitotta meg a mai harmadiki értekezletet. A tisztviselő-válságért az állam s a társadalom egykép felelősek. A helyzetet nagyban súlyosbította a megszállott területek tisztviselőivel szemben való merőben helytelen eljárás: a magyar tisztviselőkre főként az elszakított vidékeken lett volna szükség. A tisztviselői létszám kérdésében nem ért egyet az előadóval; alapos és körülmenyes számítások alapján arra az eredményre jut, hogy Csonka-Magyarországon az állam negyedmillió tisztviselőt fizet. A hivatalnokoknak a gazdasági pályákon való elhelyezkedésétől — *Hegedűs Loránt* tervétől — keveset vár addig, a míg az ország gazdasága új életre nem lendül.

Geöcze Sarolta az állami tisztviselő családi életéről szolgál szomorú adatokkal. A középosztály asszonya fizikailag tönkrement, a gyermekek sárgák és betegek. Böven foglalkozik az anyagilag csődbe jutott hivatalnok leánygyermekének problémáival: itt a gazdasági válság súlyos erkölcsi válsaggal súlyosodott; a leányokat termelő-pályákra kell vezetnie az államnak.

Foltényi Róbert dr. a kérdésnek csupán gazdasági oldalát vizsgálja. A tisztviselőkérdést az ország gazdasági megerősödése oldja meg, ezt azonban csak egészséges gazdasági politikától várhatjuk. A tisztviselőkből felhalmozódott keserűség és türelmellenység öntudatlan akadály a gazdasági konszolidációnak. Magyarországnak fontos tranzitő, kereskedelmi középponttá kell válni; ennek feltétele a béke ratifikálása. Az ezzel megerősödő kereskedelemben a tisztviselő-felesleg is helyet fog kapni.

Laky Dezső miniszteri osztálytanácsos előadói zárószava és *Heller Farkas* műegyetemi tanár elnöki összefoglalása fejezte be a háromnapos au-

kétet, a mely ugyan nem hozta meg a tisztviselői kérdés „megoldását”, de alkalmat adott rá, hogy állami és nemzeti létünk középponti problémájáról — a melynek fontosságára az ankét előtt e helyen rámutattunk — jeles szakértői vélemények nyomán tájékozódjék a közvélemény.

Az ankét mindvégig megmaradt a kitűzött elvi, mondhatnók tudományos színvonalon. Nem állami alkalmazottak „bárküzdelme” volt ez kenyér-adó gazdájukkal szemben; magyar urakat hallottunk, a kik nagy nemzeti érdekek védelmében a maguk keserves sorsát is józannal mérlegették.

A pillanatnyi segítséget illetően praktikus javaslatok hangzottak el; a tisztviselő-ügyeknek valóban helyes volna a miniszterelnökség egy osztályában középpontot teremteni; a katonai és a polgári tisztviselők ellátásának egységesítése és centralizálása is kívánatos.

A kérdés gyökeres rendezésére irányuló kívánások még figyelemreméltóbbak. A pragmatikát és a státus „erkölcsi reformját” minden szónok sürgette. *Andor Endre* javasolta a tisztviselő bírói védelmét illetően általános elismerésre talált.

A redukció kérdésében eltérők voltak a vélemények, mert pontos szám adatok senkinek sem állnak rendelkezésére; e részben tisztán kell látnunk. De úgy azok, kik az elbocsátás gondolatát pártolják, mint azok, a kik minden tisztviselőt megőrizni akarnak tartani, a falu adminisztrációs, gazdasági és kulturális életében kívánják a főlsszabaduló tisztviselők ismeretét gyümölcsöztetni.

A jövő tisztviselői nemzedékről egyedül *Imre Sándor* beszélt. Ki választja majd a tisztviselő pályáját? A jövő képe tragikusabb a jelenénél is: csak nagy feltételek menthetik meg a magyar középosztály gerincét a kihalástól. A mentés céltudatos közművelődési politikában van. Szóval a középosztály-probléma kulcsa: az iskola.

Balogh József dr.

sz. hazinyomda 192